№ 80 (705) Rok IV. Warszawa, 11 kwietnia 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 3000 za wiersz nonparelu b) instytucji i osób prywatnych 4700 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 7000 mk, d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 10000 mk. Ogłoszenie o koncesji 43000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata. Miesięcznie z dostarczeniem do domu 8000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 400 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7.
Telefon Nr. 15-84.

Treść numeru 80-go.

Dział urzędowy

Ukazał się w druku № 34 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 kwietnia 1923 r. zawierający treść następującą.

№ 34.

Poz. 221. Rozp. Rady Ministrów z dnia 15 marca 1923 r. w sprawie częściowej zmiany § rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1922 r. w przedmiocie uposażenia wojskowych powołanych do ćwiczeń oraz czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji, lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej.

Pozycja 222 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozycja 223 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozycja 224 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozycja 225 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 marca 1923 r. w przedmiocie nowej klasyfikacji papierosów gatunku luksusowego, wyrabianych przez prywatne fabryki wyrobów tytoniowych, tudzież sposobów ustalania i ogłaszania cennika wyrobów tytoniowych.

Pozycja 226 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1923 r. w sprawie udzielania prywatnym fabrykantom wyrobów tytoniowych kredytu na opaski monopolowe.

Pozycja 227 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1923 r. o wypuszczeniu Serji I. A. 6% złotych bonów skarbowych.

Sprostowanie rozporządzenia Min. Kol. Żelaznych z dnia 13 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 178).

Z Komisarjatu Rządu:

Kwesta.

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę w myśl par. 1 przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim № 3 z dnia 11/II 1921 r. udziela Chrześcijańskiemu Zjednoczeniu Zawodowemu w Rzeczypospolitej Polskiej (Śniadeckich 5) pozwolenia na urządzenie w dniach 24-m i 25-m kwietnia 1923 r. kwesty zamkniętej w lokalach publicznych i na ulicach m. st. Warszawy na rzecz Sekcji Oświaty i Kultury Robotniczej wspomnianego Zjednoczenia Zawodowego.

Osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie kwesty jest p. Eugenjusz Morawski, sekretarz okręgowy rzeczonej instytucji.

Obowiązuje stosowanie się do przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 446 z d. 4/II 1921 r. ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim, oraz ogólno policyjnych i prasowych.

ROZPORZĄDZENIE
Rady Ministrów
z dnia 16 marca 1923 r.

w sprawie częściowej zmiany § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1922 r. w przedmiocie uposażenia wojskowych powołanych do ćwiczeń oraz czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji, lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej

Na zasadzie art. 36, 37 i 62 ustawy tymczasowej z dn. 29 października 1922 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 1 § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 78, poz. 709) otrzymuje następujące brzmienie:

„Wypłatę uposażenia unormowanego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskuteczniać należy co 10 dni (dekadami) z góry, przyczem, o ile zgłoszenie się do służby ma miejsce w ciągu dekady, przysługuje za tę dekadę uposażenie obliczone dziennie za odpowiednią ilość dni służby do końca dekady".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Prezes Rady Ministrów:
W. Sikorski.

Minister Spraw Wojskowych
Sosnkowski.

Minister Skarbu:
W. Grabski.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu
z dnia 30 marca 1923 r.

o wypuszczeniu Serji I. A. 6% złotych bonów skarbowych.

Na podstawie ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6% złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. № 33 poz. 215) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 kwietnia 1923 r. zostaje wypuszczona Serja I. A. 6% złotych bonów skarbowych w odcinkach po 10 złotych i 100 złotych z terminem płatności w dniu 1 października 1923 r. na ogólną sumę 10.000.000 złotych.

§ 2. Sprzedaż Serji I. A. 6% złotych bonów skarbowych odbywać się będzie za gotówkę i za obligację 5 proc. długo i krótko terminowej pożyczki Odrodzenia 1920 r., przyczem obligacje te będą liczone według ceny nominalnej z doliczeniem wartości bieżącego kuponu.

§ 3. Sprzedaży za gotówkę dokonywać będą Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, Pocztowa Kasa Oszczędności oraz oddziały tychże instytucji, jak również inne instytucje państwowe publiczne i prywatne, upoważnione do tego przez Ministra Skarbu.

Do przeprowadzenia sprzedaży Serji I A 6 proc. złotych bonów skarbowych za obligację 5 proc. długo i krótkoterminowej pożyczki Odrodzenia 1920 r. upoważniona jest jedynie Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa i jej oddziały.

§ 5 Cena emisyjna Serji I A 6% złotych bonów skarbowych będzie ogłaszana przez Ministra Skarbu w gazecie rządowej.

§ 5. 6% złote bony skarbowe Serji I A będą przyjmowane przed terminem płatności przy uiszczaniu podatków po najwyższej cenie emisyjnej ustalonej dla serji I A od dnia 1 kwietnia 1923 r. do dnia wpłaty.

§ 6. 6% złote bony skarbowe Serji I. A. będą spłacane w myśl art 5 ustawy z d. 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 215) od dnia 1 października 1923 r. do dnia 30 marca 1924 r. włącznie przez Centralną Kasę Państwową, Polską Krajową Kasę Pożyczkową i jej oddziały, oraz ewentualnie inne instytucje państwowe, publiczne i prywatne, upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dnia 1 kwietnia 1924 r do dnia 1 października 1923 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Minister Skarbu:
W. Grabski.

W Komisarjacie Rządu na m. Stoł. Warszawę są do odebrania trzy mapy Państwa Polskiego, nadesłane do Komisarjatu.

Dział nieurzędowy

CENA EMISYJNA 6% BONÓW ZŁOTYCH.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości: Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 1-go kwietnia 1923 r. została ustanowiona cena emisyjna 6% złotych bonów skarbowych Serji IA na mkp. 7.500 za 1 złoty. (P. A. T.)

STANY ZJEDNOCZONE A SPRAWA GRANIC POLSKI

Ministerjum Spraw Zagranicznych komunikuje: Poseł St. Zjednoczonych w Warszawie zawiadomił Ministra Spraw Zagranicznych notą z dnia 5 kwietnia b. r., że rząd St. Zjednoczonych przyjął do wiadomości decyzję Konferencji Ambasadorów z dnia 14 marca r. b, co do granic Polski, wychodząc z założenia, że decyzja ta odpowiada istniejącej suwerenności Polski na terytorjum, ujętem temi granicami (P. A. T.)

FAŁSZYWE BANKNOTY 10.000 i 50.000-MARKOWE.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa zawiadamia, że pojawiły się w obiegu fałszywe banknoty po 10.000 marek z datą 11 marca 1922 roku i 50.000-markowe z datą 10 października 1922 roku.

Fałszywy banknot 10.000 markowy.

Wykonany na papierze zwyczajnym, bardziej sztywnym, grubszym, bez znaku wodnego, lub znakiem wodnym odmiennym, słabiej się uwydatniającym. Obie strony falsyfikatu utrzymane są w tonie jaśniejszym (odcień farb brudno-zielony). Ornamentacje z winiet i kompozycji giloszowych nie są tak wyraźne jak na banknotach autentycznych. Główki w medaljonach nieodpowiednio cieniowane, wskutek czego brak wyrazistosci. Tło z liczb 10.000 i orzełków występuje niewyraźnie. Numeracja kształtem cyfr dosyć udatna, koloru tła medaljonów

Fałszywy banknot 50.000-markowy.

Wykonany na papierze cienkim, zwyczajnym, bez znaku wodnego, lub też ze znakiem wodnym zrobionym za pomocą farby tłuszczowej, znak ten jest odmienny i na niektórych falsyfikatach silnie występuje; daje się zauważyć na powierzchni papieru. Kolory farb odmienne, odcień jaśniejszy. Druk mniej wyraźny o konturach nieksztaltnych. Ornametacje z rozet i rysunków giloszowych nie uwydatniają się tak jaskrawo, jak na banknotach autentycznych. Tło jest utworzone z drobnej siatki o oczkach równobocznych na całej powierzchni strony przedniej, podczas gdy na banknotach autentycznych siatka ta w głównej części banknotu przechodzi stopniowo w siatkę podłużną. Rozetki czerwone z liczbą 50.000 pośrodku zamazane, koloru ciemniejszego. Numeracja odmienna, cyfry nierównomiernie rozstawione, koloru niebieskawo-zielonego; na banknotach zaś atentycznych cyfry są koloru ciemno-granatowego. (P. A. T.)

W SPRAWIE OSTATECZNEGO WPROWADZENIA SYSTEMU METRYCZNEGO.

W związku z postanowieniami o zakazie stosowania w obrocie publicznym po dniu 1 stycznia 1924 r. rosyjskich funta i łuta odważniki funtowe i łutowe w r 1922 nie były już przez Urząd Miar legalizowane (cechowane) i legalne używanie tych odważników w obrocie publicznym w roku bieżącym jest ograniczone do odważników z cechą 1921 r., t. j. do 1/3 tej ilości, jaka była w użyciu w latach ubiegłych. To też większa część zakładów handlowych i przemysłowych, chcąc być w zgodzie z obowiązującemi przepisami, jest zmuszona już posługiwać się odważnikami metrycznemi całkowicie lub przy częściowym użyciu odważnikow rosyjskich, posiadających cechę z 1921 r.

Natomiast ogół ludności przy wyrażaniu miary posiłkuje się jeszcze prawie wyłącznie funtami i łutami.

W związku z powyższem z inicjatywy Warszawskiego Okręgowego Urzędu Miar Stowarzyszenie Kupców Polskich rozesłało do wszystkich swoich członków w Warszawie oraz do oddziałów i związków zaprzyjaźnionych okólnik treści następującej:

„Stowarzyszenie Kupców Polskich w porozumieniu z Warszawskim Okręgowym Urzędem Miar zwraca się do członków swoich z odezwą następującą:

Ze względu na konieczność jaknajszybszego ujednostajnienia systemu miar na terenie Rzeczypospolitej pożądanem jest, aby kupcy zastosowali się jaknajrychlej do poniżej zamieszczonych postulatów:

1) zaopatrzyli się w wydane przez Główny Urząd Miar tablice zamiany miar rosyjskich na metryczne: tablice te nabywać można w Stowarzyszeniu Kupców Polskich w Warszawie (ul. Szkolna 10) w godz. biurowych od 10 ej do 4 ej lub w drukarni Technicznej, Czackiego 3/5;

2) zaopatrzyli się w zalegalizowane odważniki metryczne lub oddali odważniki rosyjskie do przerobienia na metryczne

3) wywiesili w swych sklepach i oknach wystawowych na widocznem miejscu tabliczki z napisem: „Przy sprzedaży zamiast żądanego funta towaru wydaje się 40 dekagramów“, (zamiast właściwych 41 dekagramów); zapisywanie się na tabliczki takie przyjmowane jest w Stowarzyszeniu Kupców Polskich, które po zebraniu dostatecznej ilcści obstalunków zrobi zamówienie;

4) przy wyrażaniu miar mniejszych od kilograma stosowali dekagramy a nie gramy;

5) unikali używania skróconych nazw „kilo“ i „deka“, a to ze względu na to, że są one niedozwolone i pomijając niemiłe brzmienie nazw dla ucha, mogą wprowadzać w błąd;

6) dla skrócenia w piśmie nazwy „kilogra“ używali „kg“, dla skrócenia nazwy „dekagram“ skrótu „dkg“; skróty te ustanowione są przez Międzynarodowe Biuro Miar i przyjęte są powszechnie;

7) 100 kilogramów nazywali „kwintalem“, a to zgodnie z dekretem z d. 8 lutego 1919 r.

W wyniku zastosowania postulatów tych kupcy powinni w czasie najkrótszym zaniechać sprzedaży na funty“.

Podobnej treści komunikat wydało Biuro Prasowe Centrali Związku Kupców w dn. 18 lutego r. b.

Nadmienia się, że wyrażanie miary w pudach jest wzbronione od dnia 9 lutego 1919 r. Jednocześnie przypomina się, że wszystkie używane w obrocie publicznym w zakładach handlowych i przemysłowych, straganach i t p. wagi, odważniki, pojemniki (miary objętości) i przymiary (miary długości) winny być cechowane. Cecha ważna jest w ciągu lat trzech, licząc w tem i rok cechowania. W roku bieżącym ważne są więc cechy z lat 1921, 1922 i 1923. Niestosującym się do tego przepisu grozi odpowiedzialność karna z art 138 i 363 Kod. Kar. oraz konfiskata ujawnionych u nich narzędzi mierniczych, nie posiadających prawomocnych cech.

Wykaz zachorowań i zgonów na choroby zakaźne i inne, występujące nagminnie, zgłoszonych od 25 lutego do 3 marca 1923 r.

	dur brzuszny i rzekomy	dur plamisty	dur powrotny	czerwonka	płonica	błonica	nagm. zapal. opon mózg. rdz.	odra	róża	krztusiec	śpiączka epd.	zakażenie poł.	grypa.	gruźlica ew. zgony na gruźlicę	jaglica	pneumonia gryposa,	włośnica	sepsis	inne nie wymienione	odkażono mieszkań	odwszono osób
	ch. zg	ch. zg	ch. zg	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.			
Okręgi miejskie	8	7		1	17	10		51	5	2	1	1	1	8							
Okręgi podmiejskie		1			3			15	1					2							
Zamiejscowych	2	1			1	1			3					2							
Ogółem w Warszawie	10	9		1	4	11		66	9	2	1	1	1	12							
W tej liczbie było: mężczyzn	3	5		1	7	8		34	5	1	1			8							
kobiet	7	4		1	14	3		32	4	1		1	1	4							
chrześcijan	10	6			21	10		60	6	2		1	1	10							
żydów		3				1		6	3		1			2							
Zmarło w 9 tyg. w Warszawie chr.					4			6			1	2	1	43		4		2			
żyd.					1			1			1			6		4					

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Drukarnia F. [illegible] i S-ki, [illegible] tel. [illegible]